

HET FAMILIEBEDRIJF 'OPBOKSEN TEGEN VOOROORDELEN'

Stijn en Lotte al op jonge leeftijd in de familiezaak

Stijn en Lotte Claassen zijn zo close dat ze geen seconde getwijfeld hebben om Hasko Meubelen van hun ouders voort te zetten.

Suzanne Van Gaale
Nijverdal/Hellendoorn

Zodra ze oud genoeg waren om mee te helpen, waren Lotte (35) en Stijn (31) in de zaak van hun ouders te vinden. „Onze vader begon ooit in de kelder van ons huis met het maken van meubelen voor vrienden en familie, vertelt Lotte. „En hoe cliché het ook klinkt, van het een kwam het ander. In eerste instantie liet hij alle meubelen maken op sociale werkplaatsen door het hele land.”

Lotte weet niet beter dan dat hij heel Nederland door reed om de kwaliteit te controleren. „Voor de verkoop had hij vertegenwoordigers in dienst, die verkochten de meubelen aan woon- en meubelwinkels. In het begin, eind jaren tachtig, waren het vooral de toogkasten die gemaakt werden. De opslag hadden we hier in Nijverdal. Onze vader had in totaal drie groothandels.”

Toen de handel in toogkasten op een gegeven moment instortte, besloot vader Claassen om ook aan de particulier te verkopen. De meubelen werden in de eigen werkplaats aan de G.H. Kappertstraat gemaakt. De particuliere verkoop ging zo goed, dat de opslaghal omgebouwd werd tot

showroom voor de houten banken, tafels, kasten en stoelen.

Het was in diezelfde showroom dat Lotte haar eerste stappen zette in het bedrijf. „Tijdens de feestdagen waren we altijd open en liep ik op mijn tiende al rond met koffie en broodjes.” De showroom moest natuurlijk ook geregeld schoongemaakt worden en zo verdiende Lotte een paar jaar later haar eerste zakcentje met poetsen. „Vriendinnen hielpen hier ook als bijbaantje. Het mooie was dat ik altijd geld had om in het weekend te stappen. Er was werk genoeg.”

Ook broer Stijn was al op jonge leeftijd in het bedrijf te vinden. Hij had echter meer interesse in de meubelmakerij. „Ik was altijd graag met hout bezig. Mijn eerste zakcentje verdiende ik in de spui-terij waar ik de meubelen schuurde tussen de diverse lakbeurten door.”

Hechte familieband

Vandaag de dag hebben broer en zus nog altijd die verdeling binnen het bedrijf. Stijn is de meubelmaker, Lotte doet de verkoop, zorgt voor de showroom en alles wat daar bij komt kijken. Beiden werken al vanaf hun achttiende officieel in de zaak. Ze waren begin twintig toen hun ouders een stapje terug deden en de dagelijkse gang van zaken overlieten aan hun

▲ Stijn (31) en Lotte (35) Claassen zijn tussen de meubels opgegroeid. FOTO LENNEKE LINGMONT

twee kinderen. Lotte: „We waren al zo vertrouwd met het bedrijf dat we allebei vol overtuiging in de voetsporen van onze vader zijn getreden. Onze ouders waren des-

Het mooie was dat ik altijd geld had om in het weekend te stappen

– Lotte Claassen

tijds al geregeld in het buitenland, wij zorgden samen dat het werk thuis gewoon doorliep. We zijn heel hecht. Niet alleen met onze ouders, maar ook als broer en zus. We zijn heel open opgevoed. Vroeger praatten we over van alles en nog wat. En nog steeds vertellen we elkaar alles. Onze vader heeft nog altijd een adviserende rol aan de keukentafel en moeder doet de boekhouding.”

Vooroordelen

Dat ze al op jonge leeftijd samen de meubelzaak runden, was in het begin niet altijd makkelijk. Lotte: „We moesten soms echt opboksen tegen de vooroordelen dat je zo jong bent. Niet iedere

klant vond het makkelijk om iets van ons aan te nemen.” Daarnaast vraagt een eigen zaak veel tijd. Stijn: „Je bent al op jonge leeftijd aan het werk. Terwijl mijn vrienden in het weekend gingen sporten, was ik te vinden in onze meubelmakerij. Je moet dingen laten, maar je krijgt er ook iets moois voor terug. Als je achttien

Je moet dingen laten, maar je krijgt er ook iets moois voor terug

– Stijn Claassen

bent, realiseer je het niet altijd, maar later zagen we in wat voor mooie kans we hebben gehad om het familiebedrijf over te nemen.”

Vakidioten

Terwijl menig nieuwe generatie het over een hele andere boeg gooit, zijn Lotte en Stijn op dezelfde voet verder gegaan als hun vader. Lotte: „Onze vader zei altijd: ‘volg je eigen kop en doe waar je je goed bij voelt’. Stijn en ik werken met z’n tweeën. Zelf vind ik het lastig om dingen uit handen te geven en ook Stijn is pas tevreden als de meubelen, van houten kast tot gestoffeerde stoel, helemaal naar wens van de klant zijn. Wat dat betreft zijn we echte vakidioten.”